

48 ГОДИНИ

ТМТ «Харалампи Стоянов»

Брой единствен

г. Д. Оряховица 15. II. 1969 г.

юбилеен лист

ВЕРЕН НАРОДЕН ТРИБУН

Дойдеш ли в Горна Оряховица и видиш обновения град, заводите, извисили челата си гордо в небесата, хората, щастливите, весело забързаните хора, ти не бързай да си отиваш.

Свърни в тихата алея, където дърветата са свели нежно клонони и ще видиш онези, които хората обезсмъртиха, за да са винаги при тях, да им вдъхват от своята сила и вяра. Ще видиш тия, които умряха за щастия на хората, за да живеем щастливо, за да се чува радостният смях на децата.

Приближи се и преклони глава. Пред теб е бюстът на Харалампи Стоянов, верния народен син.

Харалампи Стоянов живя в ония тежки години на борбата с реакцията, върхът на която беше 1923 година. Партията на комунистите имаше нужда от верни синове. И тя ги имаше. Сред тях беше и той, ръководителят на Калтинската република, пламеният народен трибун, верен другар и приятел. Той отхвърли мисълта за лично щастие и подаде смело ръка на работниците, сплоти ги около себе си, накара ги да заживеят с борбата, с вярата за щастливо бъдеще. И всеки, който го чуеше и видеше разбираше, че има правда в неговите думи, защото ги зове на борба срещу войната, царската на смъртта, защото ги зове на бой за правда и свобода.

И там в душите и сърцата на работниците загубени, отблъснати от суровия живот се раждаха искри, които бликаха, готови огън да запалят.

И огънят пламна. Не димяха вече комините, не тракаха локомотивите. Железничарите стачкуваха. Те бяха твърди, защото искаха хляб за децата си, искаха те да живеят щастливо.

Те бяха твърди, защото ги ободряваше и насочваше Харалампи Стоянов. Но имаше и такива, които измениха на стачката. Тя беше провалена. Но значеше ли, че всичко е загубено, че всичко трябва да спре дотук. От думите на Стоянов разбраха, че единственият техен път е борбата, че те го бяха поели вече и той ще стане тяхна съдба.

Юмруците останаха сани, сърцата закалени, чакаха знак.

Дойде есента на 23 година. Тя беше така приказна и нежна с тихия ромол на листата. Но то бе за кратко.

Загърмя буря, изви се вихрушка и есента, най-злочестата есен трябваше да побере мъките и сълзите на цял народ.

Партията беше тежко ударена, но тя не загина, тя не можеше да загине. Оцелелите нейни синове продължиха борбата. Именно тогава зазвуча твърдо и смело гласът на Харалампи Стоянов. „Заявявам, че докато тая комунистическа партия, която е легална, призвата от досегашните закони, съществувала, ще продължавам да бъда неин член. Избран съм като комунист и като такъв оставам да защитавам доколкото силите ми позволяват интересите на тия, които са ме избрали“.

Неговите слова не говореха, не пятаха, те разобличаваха, те обвиняваха, те зовяха. Навред,

където беше той — Горна Оряховица, Попово, Червен бряг, Оборище, Гюмюрджина — сеше семето на борбата, на вярата в светлото бъдеще. Той стана трън в очите на буржоазията и звезда за работниците, която осветяваше пътя им, която ги водеше.

Дойде 6. III. 1925 година. Една черна предателска ръка стреля в Харалампи Стоянов. Тя искаше да го убие, да го залочи, да го премахне от света. Но няма куршумите могат да достигнат лъчите на неговото дело, няма могат да убият вярата му, понесена от хиляди хора?

Затова всяка година изпълнени с гордост идват тук младежи и девойки, ученици с венци и факли да преклонят чела пред светлия му подвиг, пред любимия човек, станал наш патрон и спътник в живота.

Стефан БОНЕВ

НАШИЯТ ПАТРОН — НАШЕ ЗНАМЕ

Иван Глушков е роден на 20 октомври 1927 год. в с. Самоводене. Произхожда от бедно селско земеделско семейство. Основното си образование завършва с отличие в родното си село.

По характер той е тих, скромен, вежлив и трудолюбив. През 1941 год. продължава да се учи, като постъпва в Коларо-железарското училище в гр. Горна Оряховица (понастоящем Техникум по механотехника). Още с установяването си се включва в редовете на РМС. Преди да постъпи в Коларското училище, той чете марксистическа литература. Взема участие в училищни кръжоци. Членува и в РМС с. Самоводене, като поддържа връзка с двете групи, редовно свързани и осведомявани от Окр. комитет на РМС. През време на ваканциите той е принуден да работи, за да помогне на семейството си. През зимната ваканция работи на каменната кариера край родното си село. Заедно със своите другари-ремсисти Иван Глушков събира храна, различни продукти, дрехи за партизаните от Горнооряховския партизански отряд. Като ремсист от 1941—1944 год. той извършва активна дейност. През м. май 1944 год. след завършване на III курс той подава документите си в гр. Русе, за да продължи образованието си. Предвид на това, че е имал висок успех, той бива приет без всякакви конкурсни изпити. На 11. V. 1944 год. става провал. Група младежи от с. Първомайци, поддържащи пряка връзка с ремсовата организация при с. Самоводене (Кирил Д. Янакиев (Методи), Димка Караиванова (Севда), Йордан Къндев (Ангел) преминават в нелегалност. Те се включват в Горнооряховския партизански отряд край с. Стражица. Участвуват във всички партизански акции, като проявяват голям героизъм и себеприщаност.

През есента на 1944 год. настъпва Червената армия. Издава се заповед да се вземе властта. На 6. IX. 1944 год. партизанска чета завзема няколко села и се установява работническо-селска власт. Рано сутринта на 7. IX. четата се отправя за с. Константин. Телефонните жици са прерязани. Властта е взета, но коварен враг, сик на Асен Пашов (тогава кмет на София) се качва на кон и отива в Елена за полиция. Изпратени са камioni с полиция и жандармерия — 600 души. Партизаните са обкръжени. Полицията поставя картечница на камбанарията на църквата. Нищо не подозирайки, партизаните се движат със 7 каруци. Още от първите изстрели Иван Глушков е ранен. Но въпреки това той продължава да се сражава храбро. В резултат на завързалата се престрелка Глушков заедно с 8 другари е убит. Четата е прикудена да се оттегли. Жандармеристите се гаярят за телата на убитите и си правят снимки с тях. Напълно обезобразени ги хвърлят в един трап и си затрупват с пръст.

На 11. IX. 1944 год. група другари с помощта на жители от с. Константин изравят трупете на партизаните и ги погребват на 13. IX. в селското гробище с. Самоводене.

Два дни преди да изгрее свободата на нашия народ, представя да тупти сърцето на възлитаника на Коларското училище, на младежа ремсист, на смелия партизанин Иван Глушков — патрон на нашата Комсомолска организация.

Дописник Магарита ПАВЛОВА

48 ГОДИНИ ТЕХНИКУМ ПО МЕХАНОТЕХНИКА

В 1921 година със заповед на Министерството на търговията, производството и труда № 1227/5. VIII. 1921 год. се откри Държавно коларско училище в с. Драганово. За директор на училището е назначен Агатац Първанов. Записаните ученици за I курс са 20. Помещения за работилници са били ангажирани от Драгановската община, която поела разходите по отоплението, осветлението и наема. Училището е било снабдено с 20 тезяха от русенското училище и 20 комплекта дърводелски инструменти.

От началото на уч. 1928/29 година училището се премества от с. Драганово в гр. Горна Оряховица и се помещава в приземния етаж на гимназията — сега диспансера. В същото училище се намират и работилниците, които впоследствие се преместват в панаирните бараки, намиращи се на мястото на сегашния Микротелефонен завод. Училището произвежда главно каруци и различни отковки, използвани в коларството. През 1931 година училището е преименувано в Държавно коларо-железарско и автомобилно каросерийно училище. Директор на училището е Христо Трайков, който го ръководи до 1948 год. В училището се намират много прогресивни младежи, между които се разпространява легалния вестник на БРП „Ехо“. Прогресивните младежи държат връзка със секретаря на Окръжния комитет на БРП др. Петър Панайотов.

През м. декември на 1931 година в училището ни се създава ремсова организация. Организирана са марксистически кръжоци, които провеждат занятията си по уч. квартири. През 1932 година се провежда стачка с искане от учениците да бъде уволнен учителят Иван Крушев. Стачката продължава 42 дни и завършва с успех за учениците.

През 1940 година се поставят

основите на административната сграда на техникума. В 1942 година училището се преименува в Държавно средно училище за превозни средства. През 1944 година продължава строежът на новите работилници.

През 1947 година се завършва новата сграда и учебната година започва в нея. Не са завършени запланиваните бази и отопление.

През 1948 година училището е преименувано в Народно механо-техническа гимназия. Директор на гимназията е инж. Ангел Малков. От септември 1948 година до септември 1949 година е директор инж. Иван Петков. От 1951 година училището е Техникум по механотехника. Директор на училището е Борис Иванов. В 1953 година училището е преименувано в Техникум по машиностроене и уредостроене. Материалната база на техникума е недостатъчна. Има 6 учебни стаи, което налага обучението да се води на две смени.

През 1955 година за директор

е назначен Енчо Хаджикръстев. Училището е снабдено с машини, с което се подобрява практическата подготовка на учениците.

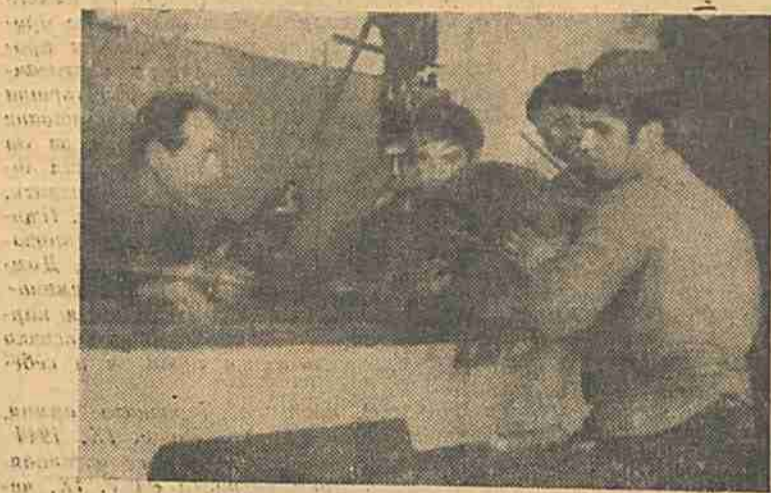
През 1960 година материалната база на училището е крайно недостатъчна. В 8 учебни стаи се обучават 527 ученика от дневен, вечерен и задочен отдел. Обучението се извършва на три смени.

През 1962 година се започва разширяването на учебния корпус. След завършването на същия техникумът разполага с 20 кабинета, кинозала и физкултурен салон. За пръв път през 1963/64 година бе организиран и чествувал патронния празник на техникума. С построяването на кабинетите напълно е решен въпросът за учебните стаи. През 1966 година са изработени документи за нови учебни работилници, а през 1968 год. започна тяхното строителство. Одобрена е материалната база в учебните работилници, като са закупени нови машини и съоръжения.

УМЗ — един от пионерите в страната

Въпреки постиженията на техническите кръжоци, основната тежест за навлизането на техническия прогрес в училище се пада на Учебния машиностроителен завод. Голяма помощ при решаването на тази задача ни оказва др. инженер Максимов и К. Попов. Учебният машиностроителен завод участва в производ-

на по-големи практически познания и умения. Конструктивното бюро разработи две рационализаторски предложения. Тази година постъпи предложение за подобряване на мазителната система на портоновата кутия на СУ-2 от Иван Савов Кръстев. Проведе се среща между комсомолското и административното

ството, което дават училищните работилници. През изминалата година бяха произведени 14 струга СУ-2 на стойност 30 800 лв. Паралелно бяха над 100 дърводелски стъга, около 20 тръбни стъга и различни шлюсерски чукчета. Беше направена над 15 тона зугуена отливка. Учебният машиностроителен завод е създаден по инициатива на ученическия комитет и администрацията на техникума през учебната 1961/62 година. Цялото му ръководство — от директора и гл. инженер до бригадирите — е съставено от комсомолци. Същото се избира на общоучилищно събрание. Както директорът, така и останалите членове на ДС се назначават от ученическия комитет. Отделните курсове са разделени на две бригади, които си избират бригадир. Създаването на завода доведе до подобряване отношението на комсомолците към наличния машинен парк и спомога за възпитанието на комсомолците в дух на трудолюбие,

ръководства на ЗГТ „Металургия“ и ръководството на УМЗ. На тази среща се подписа договор за сътрудничество. С този договор УМЗ се задължава да вземе за конструктивно разрешаване някои теми от производството на ЗГТ „Металургия“, а ЗГТ се задължава да приема за кратък период на обучение членове на технологичния и конструктивния отдели на УМЗ в съответните отдели на ЗГТ „Металургия“. Сега в техникума се провежда първия кръг на състезанието „За най-добър стругар“. То ще завърши към края на м. март т. г. Членове на УМЗ ще разработят теми, с които ще участвуват в прегледа за техническо творчество и майсторство. Всички тези мероприятия водят до популяризиране името на нашия Учебен машиностроителен завод на територията на окръга и в страната.

Новко КАЛЧЕВ

Нашата гордост

Има ли по-голяма гордост за един учителски колектив от това да посочи най-добрите си възпитаници — ония, които отдавна са напуснали училище и влезли в живота и тук — днешните, за които сега сребрент косите. Мисете ли край техникума, ще видите алейта на първенците, на учениците с най-добър успех и трудови навици. Това е алейта на нашата гордост. Всеки срок внася нови промени, но тя — алейта, винаги е пълна. Нашата гордост никога не помръква. Гордост за нас са учениците от IV „с“ курс. Половината от тях са с отличен и мн. добър успех. Гордост за нас са Петър Гецов и Събчо Желязков — отличници на курса. Едва ли някой отделя толкова време за из-

вънкласна дейност, както членът на ученическия комитет и бивш секретар Тодор Борисов (IV „б“ курс), но това не му пречи да бъде отличник. Николай Николов е четири години секретар на бюрото в IV „а“ курс. Четири години той е най-добрият ученик. Винаги заета с комсомолски поръчения, една от най-активните членки на комсомола Маргарита Павлова (ученичка в III „а“ курс) е и отличничка. Гордеем се с нашите възпитаници — прекрасни ученици и техници — с Христо Петров, с Иван Игнатов и много други. Желаям им нови успехи за тяхна и обща гордост.

С. БАКАЛОВ

С ВИХЪРА НА РОДНИЯ ТАНЦ

Танцовият колектив в нашия техникум съществува трета година. Той се състои от 60 члена, от които около 20 първокурсници. Въпреки че за пръв път танцуват, те отлично усвояват движенията на танците. Ръководител на състава е др. Кирил Алексиев. Колективът е изнесъл

пото ни представиле, ръководството на техникума ни изпрати на лагер-школа на Капниовския манастир за 12 дни. По този лагер не беше само отглед от усилената работа през учебната година. Засили се още повече подготовката ни по поставените танци. Тук протича големият енту-

зи този преглед ще участваме с три танца: „Севернишки танци“, „Предсватбени тракийски засекни“ и „Връстници на свободата“. Това е един доста голям танц и същевременно труден, който ние можахме да поставим и в четири дни да играем на сцената.

около двадесет, концерта в града, гара Горна Оряховица и Павликени. През юни 1968 година колективът участва в окръжния преглед във В. Търново. Тук имаме доста сериозни конкуренти за завоюване на първото място и въпреки всичко ние го извоювахме. Това още повече ободри всички танцьори. У всички закипя жаждата за още по-упорита работа, за още по-отговорни концерти. Доволно от успеш-

назъм на танцьорите. Всеки ден колективът правеше усилен репетиция. Благодарение на упорития труд, който положихме съзнателно отношение на всички танцьори колективът взе участие в градския преглед. Въпреки че зад гърба си имаме само три години подготовка, колективът извоюва почетно място. Това именно ни доведе и до участие в окръжния фестивал във В. Търново на 16. II. 1969 год.

Надяваме се, че и в бъдеще съставът ще се нареди на едно от първите места и ще постигне още по-големи успехи на танцовалния подиум.

Р. ГАЙДАРОВА
М. ЙОРДАНОВА

Комсомолската организация в техникума

Главната задача на ДКМС е да организира и разнообразява живота на младежта и спомога за нейното комунистическо и нравствено възпитание. Тези задачи са стояли и стоят пред комсомолската организация в Техникума по механотехника „Харалампи Стоянов“, която наброява 625 комсомолци, обхващани от 17 дружества, ръководени от УК, избран за една го-

дина. За правилната организация и като помощни органи към УК са изградени физкултурен съвет, УМЗ, ДС, БЧК и Клуб на интересите. Към радиоуредбата е създадена група, която организира най-разнообразни предавания с отговорник от УК. През есента на 1966 год. се създаде Клуб на интересите. Клубът е провел 4 ме-

роприятия: Вечер на Виетнам, Вечер на руския език, Вечер на Партията — посветена на 9-тия конгрес на БКП, придружена с конкурс за най-добро изпълнение на песни, стихотворения и най-добро изработено художествено табло. Предстои клубът на интересите да проведе Вечер на техниката, Вечер на футбола и др. Едни от най-големите мероприятия на УК са теоретичните кон-

ференции, провеждани всяка година. През 1965 година бе проведена теоретична конференция на тема „Механизация, автоматизация и химизация на народното стопанство“. През 1966 година — „Героичното минало на нашия край“. През 1967 година — „Родното машиностроене на световния пазар“.

През 1968 година — „На Партията, винаги верни“.

Комсомолската организация в техникума е във връзка с техниките в гр. Кременчук, СССР и Вроцлав — Полша и се организират взаимни посещения. Добре се развива и културно-масовата работа. Посещават се филми и театри. Всяка година се провежда вътрешно-училищен фестивал. Създадени са духов оркестър, естраден оркестър, танцова трупа и естрадно-битов състав. Организацията е сключила шефство с Дома на културата на гара Горна Оряховица, под чието ръководство някои от нашите състави репетират и изготвят съвместни програми. Този бегъл преглед далеч не изчерпва богатата и разнообразна дейност на любимата организация. Патронния празник на училището чествуваме със заслужено повишено самочувствие и готовност за упорита и системна бъдеща дейност.

Христофор ТОДОРОВ
ДОВИСНИК

НАШИТЕ ВЪЗПИТАНИЦИ В ЖИВОТА

Техникумът по механотехника в гр. Горна Оряховица е единствено по рода си учебно заведение във Великотърновски окръг. В него се обучават кадри по три начина — дневно, вечерно и заочно. От 1947 година до сега са дипломирали 1330 средни техници. Същите достойно защитават името на техникума във висшите учебни заведения и нашите заводи. От възпитаниците на техникума израснаха добри инженери, ръководители в предприятията, отлични производственици и рационализатори. От преподавателите по специалните и общотехнически предмети в техникума 90% са негови възпитаници. Това са инж. Стойков, инж. Максимов, инж. Петров, К. Попов, Георги Кънев, Иван Савов, Харалампи Ламбринов, Александра Косева, Елка Кумикова, Иван Ненов, Събчо Нотев, Петко Петков, Илия Гигов, Тодор Тодоров, Богомил Николов, Тодор Пенов, Аврам Аврамов, Петър Дончев и Кръстю Савов. Голяма част от ръководните технически кадри в завод „Червена звезда“ с. Дебелец са възпитаници на техникума като А. Муртов — началник цех, Иван Калчев — началник цех, Върбанов — главен механик и др. В ЗГТ „Металургия“ и Базата за техническо развитие работят също много наши възпитаници като директорът на Базата за техническо развитие инж. С. Добрев, гла-

ният технолог на ЗГТ инж. Д. Станчев и др. Възпитаници на техникума са и преподавателът във ВИМЕС инж. Гужолов, главният конструктор на завод „Янтра“ в гр. Г. Оряховица Христо Събев, гл. механик на Винзавада гр. Лясковец Ч. Дончев, главният инженер на бронзолеярната в с. Д. Оряховица — Христо Ковачев и много др. През последните години се подобри материалната база за обучението на учениците. Напълно се премина на кабинетна система. В техникума са обзаведени 20 кабинета. Предстои тяхното попълване с нови нагледни средства. Подобрено се и обзавеждането на учебните работилници. Доставиха се нови съвременни машини. Напълно е обзаведена лаборатория по лезарство, предстои дообзавеждане на общотехническа лаборатория. Построен се ново лезарно отделение, което в близко време ще бъде използвано. Предстои построяването на нов корпус учебни работилници. Подобряването на материалната база ще спомогне възпитаниците на техникума да бъдат с по-добра теоретическа и практическа подготовка, да израснат като достойни строители на новото общество.

инж. СТОЙКОВ
инж. МАКСИМОВ

СПОРТ

Нашият техникум винаги се славил като техникум с добра спортна организация. От нашите редици са излезли много отлични състезатели, които с достойнство защитиха честа на техникума. Стефан Минчев, Димитър Димитров и Димитър Колев се представиха добре не само в републиканските състезания по лека атлетика, но и в редица международни състезания. В учредените от д-во „Локомотив“ градски първенства ние винаги сме заемали призови места. Тази година ние сме на първо място в есенния кръг на първенствата по баскетбол, борба и волейбол, а по футбол, лека атлетика и тенис на маса сме на второ място. Проведе се и турнир по баскетбол в чест на празника на патрона на училището. За това голяма заслуга имат прикрепените към отделните секции учители. Похвална беше дейността на др. инж. Петров и Даскалов по футбол, др. Томов по баскетбол и др. Нотев и Тончевски по лека атлетика. Освен учителите при нас идваха и треньори от д-во „Локомотив“, които много ни помогнаха за нашето добро класиране. Под тяхно ръководство нашите борци и лекоатлети постигнаха големи успехи и на окръжните, и на републиканските състезания. Нужно е само повече да се работи с нашите състезатели в представителните отбори и да се затвърди тяхното майсторство и психика. Нека всеки от тях се постарее да вложи най-големи усилия за успеха на училището в предстоящите състезания от заключителния етап на III-та Републиканска спартакиада.

Иван ПЕТРОВ